

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

Koordynator zespołu

gen por. Andrzej Stefanowski

USTAWA

z dnia

o Państwowej Straży Pożarnej

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

Właściwy zespół redakcyjny:

- ppłk por. mgr Andrzej Jaroszek
- ppłk por. inż. Ryszard Januszkiewicz
- ppłk por. inż. Eugeniusz Engel
- ppłk por. inż. Józef Modras
- ppłk por. mgr inż. Eugeniusz Zajączkowski
- kpt. por. inż. Stanisław Ręclawowicz
- kpt. por. inż. Andrzej Abulewicz
- ppor. por. dr inż. Stanisław Mierzun

Zespół konsultacyjny z Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego:

1. doc. dr hab. Barbara Adamiak
2. doc. dr hab. Edward Gajewski
3. dr. Mieczysław Gromski
4. dr. Tadeusz Kocowski
5. dr. Zdzisław Kubot
6. mgr. Maciej Lamparski

Współdziałający i opiniujący:

1. mjr por. inż. Mieczysław Bryk
2. mjr por. inż. Dariusz Wojnowski - KGSP
3. ppor. por. dr Janusz Kępka - SGSP ZMP
4. ppłk por. mgr Zdzisław Sołowin - Prezydium Krajowej Straży Pożarnej
chor. por. Krzysztof Wojtułski - NSZZ "Solidarność"
5. st. ogn. por. Marek Pawlak - KWSP Wrocław
st. ogn. por. Wiesław Jaworski
6. Załogi zawodowej straży pożarnej i członkowie związku NSZZ "Solidarność".

*Dr por. inż. M. Bryk 1980.
Pawlak*

Art. 1. 1. Powołuje się Państwową Straż Pożarną jako zawodową, umundurowaną i wyposażoną w specjalistyczny sprzęt formację, tworzącą krajowy system ratowniczo-gasniczy, celem niesienia niezwłocznej pomocy i ratunku w czasie walki z pożarami, klęsk żywiołowych i innych miejscowych zagrożeń.

2. Do podstawowych zadań Państwowej Straży Pożarnej należy:

- 1/ organizowanie i prowadzenie akcji ratowniczych w czasie walki z pożarami,
- 2/ likwidacja miejscowych zagrożeń, wymagająca zorganizowanej akcji ratowniczej - za wyjątkiem miejscowych zagrożeń, których likwidacja należy do przedsięwzięcia zobowiązanych do utrzymania własnych służb ratowniczych,
- 3/ wykonywanie pomocniczych czynności ratowniczych w czasie:
 - klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu,
 - likwidowania miejscowych zagrożeń przez własne służby ratownicze przedsiębiorstw zobowiązanych do ich utrzymania,
- 4/ rozpoznawanie zagrożeń pożarowych i innych, wynikających z rozwoju cywilizacyjnego i naturalnych praw przyrody.

dyscyplinarnego, jeżeli jest to celowe z uwagi na dobro postępowanie lub dobro służby - na czas nie dłuższy niż 3 miesiące.

3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach okres zawieszenia w czynnościach służbowych można przedłużyć do 12 miesięcy, chyba że zawieszenie nastąpiło z powodu wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

4. Prawo zawieszenia w czynnościach przysługuje przełożonym, o których mowa w art. 42 ust. 3.

Art. 46. Strażak może być skierowany z urzędu lub na jego prośbę do komisji lekarskiej, podległej Ministrowi Spraw Wewnętrznych, w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą.

Art. 47. 1. Strażaka zwalnia się ze służby w przypadkach:

- 1/ orzeczenia trwałej niezdolności do służby przez komisję lekarską,
- 2/ nieprzydatności do służby, stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej,
- 3/ wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby,
- 4/ skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego,
- 5/ zgłoszenia przez niego pisemnego żądania zwolnienia - w terminie do 3 miesięcy

2. Strażaka można zwolnić ze służby w przypadkach:

- 1/ niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej, / wariant 2: na czas nieokreślony / stwierdzonego w dwóch kolejnych opiniach, między którymi upłynęło co najmniej 3 miesiące,
- 2/ skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż określone w ust. 1 pkt 4.

- 3/ nabycia prawa do zaopatrzenia emerytalnego z tytułu osiągnięcia 30 lat wysługi emerytalnej,
- 4/ utraty uprawnień do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku,
- 5/ likwidacji jednostki Państwowej Straży Pożarnej lub jej reorganizacji połączonej ze zmniejszeniem obsady statowej, jeżeli przeniesienie strażaka za jego zgodą do innej jednostki nie jest możliwe.

Art. 48. W razie uchylecia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i wydania wyroku uniewinniającego lub orzeczenia o umorzeniu postępowania karnego albo w razie uchylecia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe lub kary wydalenia ze służby - ulegają uchyleciu skutki, jakie wynikły dla strażaka w związku z przeniesieniem na niższe stanowisko lub obniżeniem stopnia. O uchyleciu innych skutków decyduje Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 49. 1. Zwolnienie strażaka ze służby na podstawie art. 44 ust. 4 oraz art. 47 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 pkt 1 i 3 nie może nastąpić przed upływem 12 miesięcy od dnia zaprzestania służby z powodu choroby, chyba że strażak prosi o zwolnienie.

2. Zwolnienie strażaka ze służby na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 3 i 4 i ust. 2 pkt 2 nie może nastąpić przed upływem trzech miesięcy od dnia zaprzestania służby z powodu choroby, chyba że strażak prosi o zwolnienie.

Art. 50. Kobiety - pełniące służbę w Państwowej Straży Pożarnej, nie można w okresie ciąży i w czasie urlopu macierzyńskiego zwolnić ze służby, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 47 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 2 pkt 1.

Art. 51. 1. Oficerów straży pożarnej zwalnia ze służby Komendant Główny.

2. W pozostałych przypadkach decyzje personalne, o których mowa w art. 43 - 48 podejmuje przełożeni uprawnieni do mianowania na stanowiska służbowe.

3. Pozostawienie w służbie strażaka, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 2, wymaga zgody Komendanta Głównego.

Art. 52. 1. Strażak zwolniony ze służby otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby oraz na swój wniosek opinię o służbie.

2. Strażak może żądać sprostowania świadectwa służby oraz odwołać się do wyższego przełożonego od opinii o służbie w terminie 7 dni od dnia otrzymania opinii.

3. Szczegółowe dane, które należy podać w świadectwie służby oraz w opinii o służbie, a także tryb wydawania i sprostowania świadectw służby oraz odwoływania się od opinii o służbie, określa Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 53. 1. Strażacy pełnią służbę w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej.

2. Strażacy mogą być wyznaczani do pełnienia służby poza jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej.

3. Minister Spraw Wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, określa sposób i tryb wyznaczania strażaków do pełnienia służby poza jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej oraz uprawnienia i obowiązki tych strażaków.

Wzrost 6.

Korpusy i stopnie w Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 54. Ustanawia się korpusy i stopnie w Państwowej Straży Pożarnej w następującym porządku:

1/ w korpusie oficerów straży pożarnej:

- a/ generał,
- b/ pułkownik,
- c/ podpułkownik,
- d/ major,
- e/ kapitan,
- f/ porucznik,
- g/ podporucznik.

2/ w korpusie aspirantów straży pożarnej:

- a/ starszy aspirant,
- b/ aspirant,
- c/ młodszy aspirant,

3/ w korpusie podoficerów straży pożarnej:

- a/ starszy ogniomistrz,
- b/ ogniomistrz,
- c/ plutonowy,
- d/ starszy sekcyjny,
- e/ sekcyjny,

4/ w korpusie szeregowych straży pożarnej:

- a/ starszy szeregowiec,
- b/ szeregowiec.

Art. 55. 1. Stopień szeregowca i starszego szeregowca nadają przełożeni uprawnieni do mianowania na stanowiska służbowe, stopnie

podoficerskie nadaje komendant wojewódzki, a w Komendzie Głównej - Komendant Główny.

2. Stopień szeregowca nadaje się z dniem mianowania na pierwsze stanowisko służbowe w Państwowej Straży Pożarnej.

3. Pierwszy stopień aspirancki nadaje Minister Spraw Wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego, a pozostałe stopnie aspirantów nadaje Komendant Główny.

4. Pierwszy stopień oficerski oraz stopień generała nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, a pozostałe stopnie oficerskie nadaje Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 56. Podoficerem lub aspirantem straży pożarnej może być osoba, która spełnia warunki określone w art. 33, a nadto ukończyła szkołę podoficerską lub szkołę aspirantów straży pożarnej, albo złożyła egzamin podoficerski bądź aspirancki.

Art. 57. 1. Pierwszy stopień oficerski może być nadany osobie, która spełnia warunki określone w art. 33, a nadto posiada wykształcenie wyższe oraz co najmniej 5 lat służby w Państwowej Straży Pożarnej i odbyła przeszkolenie zawodowe.

2. Warunków określonych w ust. 1 nie stosuje się do absolwentów Szkoły Głównej Służby Pożarniczej.

3. Minister Spraw Wewnętrznych określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady odbywania przeszkolenia zawodowego, o którym mowa w ust. 1, a także zasady i tryb składania egzaminów aspiranckich i podoficerskich, o których mowa w art. 56.

Art. 58. Nadanie kolejnego wyższego stopnia następuje stosownie do zajmowanego stanowiska służbowego, posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz w zależności od opinii służbowej. Nadanie tego stopnia nie może jednak nastąpić wcześniej niż po przesłużeniu w stopniu:

1/ szeregowca	- 1 roku,
2/ sekcyjnego	- 2 lata,
3/ starszego sekcyjnego	- 2 lata,
4/ plutonowego	- 3 lata,
5/ ogniomistrza	- 3 lata,
6/ młodszego aspiranta	- 3 lata,
7/ aspiranta	- 5 lat,
8/ podporucznika	- 3 lata,
9/ porucznika	- 4 lata,
10/ kapitana	- 5 lat,
11/ majora	- 5 lat,
12/ podpułkownika	- 5 lat.

Art. 59. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego może nadać strażakowi wyższy stopień z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z przepisów art. 55 ust. 4 oraz art. 56 i art. 57 ust. 1.

Art. 60. 1. Stopnie podoficerów, aspirantów, oficerów są dożywotnie.

2. Strażacy zwolnieni ze służby mogą używać posiadanych stopni, o których mowa w art. 54, z podaniem określenia: "w stanie spoczynku".

3. Utrata stopnia wymienionego w art. 54 następuje w razie:

- 1/ utraty obywatelstwa polskiego lub
- 2/ skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych albo
- 3/ wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby albo
- 4/ zwolnienia ze służby w okresie służby przygotowawczej.

Art. 61. 1. Strażakowi przywraca się stopień w razie uchylenia:

- 1/ prawomocnego skazania na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych lub
- 2/ kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby albo obniżenia stopnia.

2. Decyzję o przywróceniu stopnia oficerskiego podejmuje Minister Spraw Wewnętrznych. W pozostałych przypadkach decyzję o przywróceniu stopnia podejmuje przełożony właściwy do nadania tego stopnia.

Rozdział 7.

Obowiązki i prawa strażaków.

Art. 62. 1. Strażak jest obowiązany dochować obowiązków wynikających z raty złożonego ślubowania.

2. Ponadto zobowiązany jest do:

- 1/ stałego utrzymywania wysokiej sprawności fizycznej i psychicznej, niezbędnej do prawidłowego wykonywania obowiązków służbowych,
- 2/ czynnego udziału w szkoleniu zawodowym,
- 3/ podnoszenia kwalifikacji zawodowych,
- 4/ wykonywania obowiązków służbowych w przepisowym umundurowaniu,
- 5/ utrzymywania w stałej sprawności technicznej sprzętu, stanowiącego wyposażenie indywidualne oraz innego powierzonego sprzętu w związku z wykonywaniem zadań służbowych,
- 6/ stawiania się osobiście do dyspozycji na wezwanie przełożonego.

3. Brak lub niesumienność wywiązywania się z obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, może być podstawą negatywnej opinii służbowej.

Art. 63. 1. Strażak w służbie państwowej nie może być członkiem partii politycznej.

2. Z chwilą przyjęcia strażaka do służby ustaje jego dotychczasowe członkostwo w partii politycznej.

3. Strażak jest obowiązany poinformować przełożonego o przynależności do organizacji i stowarzyszeń krajowych, działających poza służbę.

4. Przynależność do organizacji lub stowarzyszeń zagranicznych albo międzynarodowych wymaga zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych lub upoważnionego przez niego przełożonego.

Art. 64. 1. Strażak zwolniony ze służby na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 3, 4 i 5, ust. 2 pkt 1 - 2, przed upływem 5 lat od ukończenia nauki w szkołach policealnych jest obowiązany zwrócić kwotę stanowiącą równowartość kosztów wyżywienia i umundurowania otrzymanych w czasie nauki.

2. Minister Spraw Wewnętrznych określa koszty, o których mowa w ust. 1, zasady ich zwrotu oraz przypadki zwolnienia z obowiązku zwrotu tych kosztów.

Art. 65. Strażak w związku z pełnieniem obowiązków służbowych korzysta z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 66. Strażacy mogą się przesądzać w związkach zawodowych.

Art. 67. Strażak, który w związku ze służbą doznał uszkodzenia na zdrowiu lub poniósł szkodę w mieniu, otrzymuje odszkodowanie w trybie i na zasadach określonych w odrębnej ustawie. W razie śmierci strażaka w związku ze służbą, odszkodowanie otrzymują pozostali po nim członkowie rodziny.

Art. 2. Służbę w Państwowej Straży Pożarnej pełnią strażacy.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1/ krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym - rozumie się przez to, zorganizowany na bazie sił i środków Państwowej Straży Pożarnej system mający na celu ochronę życia, zdrowia oraz mienia podczas:
 - walki z pożarami i innymi klęskami żywiołowymi,
 - ratownictwa technicznego,
 - ratownictwa chemicznego,zapewniający udzielanie pierwszej pomocy medycznej, zintegrowany funkcjonalnie z innymi służbami ratowniczymi,
- 2/ akcjach ratowniczych - rozumie się przez to działania Państwowej Straży Pożarnej, organizowane i przeprowadzane w celu ratowania życia, zdrowia oraz mienia,
- 3/ miejscowych zagrożeniach - rozumie się przez to wszelkie zagrożenia dla życia, zdrowia oraz mienia,
- 4/ likwidacji miejscowych zagrożeń - rozumie się przez to działania Państwowej Straży Pożarnej prowadzone w celu zneutralizowania bądź doraźnego zlikwidowania źródła zagrożenia dla życia, zdrowia oraz mienia,
- 5/ pomocniczych czynnościach ratowniczych - rozumie się przez to działania Państwowej Straży Pożarnej w ramach udzielania pomocy innym służbom ratowniczym z wyłączeniem działań porządkowo-ochronnych zastrzeżonych dla jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. 1. Zadania w dziedzinie ratownictwa wykonują także na podstawie odrębnych przepisów ochotnicze strażki pożarne i inne służby ratownicze.

2. Zasady włączania ochotniczych straży pożarnych i innych służb ratowniczych do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego określają odrębne przepisy.

Art. 5. Zadania przewidziane dla Państwowej Straży Pożarnej wykonują w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej służby ratownicze w trybie i na zasadach określonych przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Rozdział 2.

Organizacja Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 6. 1. Centralnym organem administracji państwowej w sprawach organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego oraz ochrony przeciwpożarowej jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, podległy Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

2. Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej powołuje i odwołuje spośród oficerów straży pożarnej Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Politycznego Komitetu Doradczego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych.

Art. 7. 1. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej zwany dalej Komendantem Głównym, jest przełożonym wszystkich strażaków.

2. Komendant Główny wykonuje swoje zadania przy pomocy zastępców Komendanta Głównego, Komendy Główniej i terenowych organów Państwowej Straży Pożarnej.

3. Zastępców Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej powołuje i odwołuje spośród oficerów straży pożarnej Minister Spraw Wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego.

Art. 8. 1. Państwową Straż Pożarną tworzą następujące jednostki organizacyjne:

- 1/ Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej - zwana dalej Komendą Główną,

- 4/ wnioskowanie w sprawach dotyczących powoływania i rozwiązywania jednostek ratowniczo-gaśniczych,
- 5/ koordynacja działań w zakresie rozpoznawania zagrożeń pożarowych i innych, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4,
- 6/ analizowanie stanu bezpieczeństwa nadzorowanego obszaru w granicach zadań określonych w art. 1 ust. 2 i podejmowanie w tym zakresie stosownych przedsięwzięć,
- 7/ planowanie potrzeb materiałowo-technicznych dla właściwego funkcjonowania systemu ratowniczo-gaśniczego,
- 8/ kierowanie pracą komendy wojewódzkiej.

4. Komendant wojewódzki wykonuje swoje zadania przy pomocy zastępców komendanta wojewódzkiego, komendy wojewódzkiej i komendantów rejonowych.

Art. 12. 1. Komendanta rejonowego powołuje i odwołuje spośród oficerów straży pożarnej, Komendant Główny na wniosek właściwego terenowo komendanta wojewódzkiego.

2. Zastępców komendanta rejonowego powołuje i odwołuje spośród oficerów straży pożarnej, komendant wojewódzki na wniosek komendanta rejonowego.

3. Do zakresu działania komendanta rejonowego należy:

- 1/ rozpoznawanie zagrożeń pożarowych i innych, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4, celom właściwej organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
- 2/ organizowanie jednostek ratowniczo-gaśniczych i nadzór nad działalnością dowódców tych jednostek,
- 3/ orzekanie w sprawach przestępstwa przypadków z zakresu ochrony przed pożarami,
- 4/ współpraca z organami samorządu terytorialnego przy realizacji zadań określonych w art. 1 ust. 2,
- 5/ nadzór i kontrola wykonywania zadań z dziedziny ratownictwa przez jednostki ratowniczo-gaśnicze i współpraca w tym zakresie z innymi służbami ratowniczymi,

- 7 -
- 6/ występowanie z wnioskami wynikającymi z analizy stanu bezpieczeństwa nadzorowanego obszaru,
 - 7/ nadzór nad ochotniczymi strażami pożarnymi w dziedzinie ratownictwa i szkolenia,
 - 8/ kierowanie pracą komendy rejonowej.

4. Komendant rejonowy wykonuje swoje zadania przy pomocy zastępców komendanta rejonowego, komendy rejonowej i dowódców jednostek ratowniczo-gaśniczych.

Art. 13. 1. Szczegółowy zakres działania terenowych organów Państwowej Straży Pożarnej określi w drodze rozporządzenia Minister Spraw Wewnętrznych.

2. Komendanci wojewódzcy i rejonowi Państwowej Straży Pożarnej są przełożonymi wszystkich strażaków na terenie swojego działania.

Art. 14. 1. Dowódcę jednostki ratowniczo-gaśniczej mianuje i zwalnia, spośród oficerów straży pożarnej, komendant wojewódzki na wniosek właściwego terenowo komendanta rejonowego.

2. Do podstawowych zadań dowódców, o których mowa w ust. 1, należy przygotowanie jednostek ratowniczo-gaśniczych do zadań określonych w niniejszej ustawie i innych przepisach.

Art. 15. Wyposażenie w sprzęt oraz stan osobowy jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej uzależnione są od stopnia i rodzaju zagrożenia ochronianego terenu.

Art. 16. 1. Terenowe organy Państwowej Straży Pożarnej, stosownie do swojej właściwości, po uzyskaniu opinii odpowiednich terenowo organów administracji rządowej i samorządowej, organizują system ratowniczo-gaśniczy.

2. W sprawach związanych z wykonywaniem zadań Państwowej Straży Pożarnej, organy administracji rządowej i samorządowej mogą żądać od terenowych organów Państwowej Straży Pożarnej stosownych informacji.

Art. 17. Minister Spraw Wewnętrznych określa w drodze rozporządzenia:

- 1/ zasady i sposób noszenia umundurowania oraz dystynkcje strażników,
- 2/ tryb nadawania i sposób noszenia orderów, odznaczeń, medali i odznak,
- 3/ normy umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego,
- 4/ wzory oraz warunki i tryb nadawania sztafardów Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 18. Pracownicy służb administracyjno-gospodarczych Państwowej Straży Pożarnej zatrudniani są na zasadach przewidzianych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych z wyjątkiem stanowisk określonych przez Komendanta Głównego.

Art. 19. 1. Koszty związane z funkcjonowaniem Państwowej Straży Pożarnej pokrywane są z budżetu państwa.

2. Realizacja zadań, uznanych za konieczne przez właściwe organy samorządu, a wykonywanych przez Państwową Straż Pożarną, jest finansowana przez zarząd gminy na podstawie stosownej uchwały rady gminy.

3. Realizacja zadań zleconych Państwowej Straży Pożarnej przez osoby prawne, fizyczne i inne jednostki organizacyjne, a wykraczających poza zakres ustawowych zadań Państwowej Straży Pożarnej, finansowana jest przez właściwego zlecającego na podstawie zawartej umowy.

4. Towarzystwa ubezpieczeniowe, prowadzące ubezpieczenie od ognia i innych zdarzeń, których zwalczanie należy do ustawowych zadań Państwowej Straży Pożarnej, przekazują Komendantowi Głównemu odpowiednią część kwot, uzyskanych ze składek za te ubezpieczenia w poprzednim roku.

5. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych określa sposób ustalenia wysokości kwot, o których mowa w ust. 4, przekazywanych Komendantowi Głównemu.

Art. 20. 1. Zarząd gminy na podstawie stosownej uchwały rady gminy oraz osoby prawne i fizyczne, mogą uczestniczyć w ponoszeniu kosztów budowy strażnic oraz ich wyposażenia i utrzymania.

2. Minister Finansów w drodze rozporządzenia określi sposób finansowania zadań, o których mowa w ust. 1 oraz stosowanie ulg i preferencji podatkowych dla osób fizycznych i prawnych.

Rozdział 3.

Zadania w dziedzinie ratownictwa.

Art. 21. 1 W dziedzinie ratownictwa do zadań Państwowej Straży Pożarnej należą w szczególności:

- 1/ organizacja i kierowanie akcjami ratowniczymi podczas:
 - a/ walki z pożarami,
 - b/ wypadków komunikacyjnych i katastrof budowlanych,
 - c/ likwidacji innych miejscowych zagrożeń, niż wymienione pod lit. b,
- 2/ wykonywanie pomocniczych czynności ratowniczych,
- 3/ udzielanie pierwszej pomocy medycznej podczas zdarzeń, o których mowa w pkt 1 - 2.

2. Zakres i zasady wykonywania pomocniczych czynności ratowniczych oraz udzielanie pierwszej pomocy medycznej przez Państwową Straż Pożarną określi w drodze rozporządzenia Minister Spraw Wewnętrznych.

3. Niezależnie od zadań, o których mowa w ust. 1, do Państwowej Straży Pożarnej należy podejmowanie działań organizacyjno-technicznych usprawniających system alarmowania i współdziałania z innymi służbami ratowniczymi.

Art. 22. 1. Minister Spraw Wewnętrznych określi w drodze rozporządzenia zasady kierowania akcjami ratowniczymi Państwowej Straży Pożarnej oraz współdziałania z innymi służbami ratowniczymi, biorącymi udział w tych akcjach.

2. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Sprawiedliwości określi zasady kierowania i prowadzenia akcji ratowniczych z udziałem Państwowej Straży Pożarnej w obiektach podległych bądź nadzorowanych przez tych Ministrów.

Art. 23. 1. Podmioty gospodarcze, jednostki organizacyjne i osoby fizyczne mają obowiązek współdziałania z kierującym akcją ratowniczą.

2. Kierujący akcją ratowniczą ma w szczególności prawo:

- 1/ zarządzenia ewakuacji ludzi i mienia z terenu objętego akcją ratowniczą, w tym zarządzenia prac wyburzeniowych, rozbiórkowych itp.,
- 2/ wstrzymania komunikacji w ruchu lądowym oraz wydania zakazu przebywania osób postronnych w rejonie akcji ratowniczej,
- 3/ zajęcia pojazdów, środków i przedmiotów przydatnych do akcji ratowniczej,
- 4/ korzystania z dróg oraz gruntów państwowych, komunalnych i prywatnych na potrzeby akcji ratowniczej,
- 5/ wydawanie osobom fizycznym poleceń związanych z akcją ratowniczą, jeżeli nie stanowi to zagrożenia dla ich życia i zdrowia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
20-032 Wrocław, ul. Dłuskiego 133

Art. 24. 1. Śbowiązkiem kierującego akcją ratowniczą oraz wszystkich osób biorących w niej udział jest stosowanie wszelkich dostępnych metod, sposobów i środków zmniejszających zagrożenie życia lub zdrowia uczestników akcji.

2. W okolicznościach uzasadnionych stanem wyższej konieczności kierujący akcją ratowniczą może odstąpić od zasad powszechnie uznanych za bezpieczne.

3. Kierujący akcją ratowniczą zobowiązani są do przeprowadzenia rozporządzeń zagrożenia, nadziewania sposobu prowadzenia akcji ratowniczej oraz stosowania środków zabezpieczających życie i zdrowie osób uczestniczących w akcji.

4. Podczas wykonywania pomocniczych czynności ratowniczych w czasie klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu, dowódcy jednostek ratowniczo-gasniczych obowiązani są przestrzegać wskazań lub instrukcji organów fachowych, które przejęły kierownictwo akcją specjalistyczną.

Art. 25. 1. Osoby nie będące strażakami, które uległy wypadkowi oraz członkom rodzin osób zmarłych wskutek takiego wypadku w związku z wypełnianiem obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 5 lub ćwiczeniami organizowanymi przez Państwową Straż Pożarną, przysługują świadczenia na zasadach ustalonych w odrębnych przepisach.

2. Za użycie, zniszczenie, uszkodzenie lub utratę bez winy właściciela środków przewozowych, inwentarza lub innego mienia w związku z działaniami ratowniczymi lub ćwiczeniami, przysługują świadczenia na zasadach ustalonych w odrębnych przepisach.

Rozdział 4.

Rozpoznanie zagrożeń.

Art. 26. 1. Państwowa Straż Pożarna wykonuje czynności kon-

tralne - rozpoznawcze, celem rozpoznawania zagrożeń pożarowych i innych wynikających z rozwoju cywilizacyjnego i naturalnych praw przyrody.

2. Czynności kontrolno-rozpoznawcze dotyczą:

- 1/ przestrzegania przepisów z zakresu ochrony przed pożarami,
- 2/ rozpoznawania zagrożeń innych niż pożarowe,
- 3/ ustalania wstępnych przyczyn oraz okoliczności powstania i rozprzestrzenienia się pożaru.

3. Czynności kontrolno-rozpoznawcze przeprowadzają strażacy pełniący służbę w komendach wojewódzkich i rejonowych.

4. Tryb wyznaczenia, kwalifikacje i wzory upoważnień dla osób uprawnionych do czynności określonych w ust. 3, określi Komendant Główny. / wariant 2: Minister Spraw Wewnętrznych /

Art. 27. 1. Czynności kontrolno-rozpoznawcze, o których mowa w art. 26 ust. 2, mogą być przeprowadzane także:

- 1/ na polecenie sądu, prokuratora lub Najwyższej Izby Kontroli bądź wniosek terenowych organów administracji rządowej i samorządowej, jako interwencyjne,
- 2/ na wniosek posiadaczy, zarządców bądź kierujących jednostkami organizacyjnymi, jako zlecane.

2. Zasady rozliczeń za wykonywanie interwencyjnych czynności kontrolno-rozpoznawczych określi Rada Ministrów.

3. Zasady pobierania opłat za zlecane czynności kontrolno-rozpoznawcze określi Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 28. 1. Upoważnieni do czynności kontrolno-rozpoznawczych

- a/ Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b/ obco państwowe dyplomatyczne, urzędy konsularne bądź inne instytucje międzynarodowe korzystające z immunitetu dyplomatycznych lub konsularnych,
- 2/ wglądu do dokumentacji związanej z prowadzonymi czynnościami,
 - 3/ ządania wyjaśnień, także na piśmie, w sprawach związanych z ujawnionymi nieprawidłowościami.

2. Minister Spraw Wewnętrznych, w drodze rozporządzenia określi tryb, zakres i szczegółowe zasady przeprowadzania czynności kontrolno-rozpoznawczych.

Art. 29. 1. W razie stwierdzenia naruszenia przepisów w zakresie ochrony przed pożarami strażacy działający w imieniu i z upoważnienia Komendanta rejonowego, uprawnieni są do:

- 1/ kierowania wystąpić do posiadaczy, zarządców bądź kierujących jednostkami organizacyjnymi z jednoczesnym określeniem terminu złożenia informacji o sposobie wykonania ujętych w wystąpieniu zleceń i wniosków,
- 2/ nakazania w drodze decyzji posiadaczom, zarządcom bądź kierującym kontrolowaną jednostką organizacyjną:
 - a/ usunięcia stwierdzonych uchybień w ustalonym terminie, gdy naruszenie dotyczy przepisów z zakresu przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego, dojazdów pożarowych, warunków ewakuacji ludzi i łączności alarmowania,
 - b/ wstrzymania robót / prac /, gdy naruszenie powoduje bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania pożaru lub wybuchu; decyzje w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

2. W razie stwierdzenia rażącego zaniedbania powstałego na skutek nieprzestrzegania przepisów z zakresu ochrony przed pożarami Komendant rejonowy ma prawo nakazać w drodze decyzji:

MINISTERSTWO WNETRZNYCH
1211214 1181
10 100011
10 012 Warszawa 1 1 130

Art. 30. 1. Organem odwoławczym od decyzji, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, jest komendant wojewódzki.

2. W razie wniesienia odwołania od decyzji, komendant wojewódzki może wstrzymać jej wykonanie do czasu rozpatrzenia odwołania, jeżeli podjęte przez kontrolowanego przedsięwzięcia wyłączają bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania pożaru lub wybuchu.

Art. 31. W postępowaniu przed terenowymi organami Państwowej Straży Pożarnej, w sprawach nie uregulowanych w ustawie bądź przepisach szczególnych, stosuje się przepisy KPA.

Art. 32. Strażacy upoważnieni do czynności kontrolno-rozpoznawczych uprawnieni są do nakładania grzywien w drodze postępowania mandatowego, w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Rozdział 5.

Służba w Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 33. Służbę w państwowej Straży Pożarnej może pełnić obywatel polski, który wykazuje należyty postawę moralną, korzystający z pełni praw publicznych, posiadający określone kwalifikacje zawodowe oraz zdolność fizyczną i psychiczną do tej służby.

Art. 34. 1. Zdolność fizyczną i psychiczną do służby ustalają komisje lekarskie podległe Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

2. Minister Spraw Wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, określa zasady oceny zdolności fizycznej i psychicznej do służby, a także tryb orzekania o tej zdolności oraz właściwość i tryb postępowania komisji lekarskich w tych sprawach.

Art. 35. 1. Przed podjęciem służby strażak składa ślubowanie według następującej treści:

"Ja obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków strażaka w Służbie Państwowej, przysięgam: służyć wiernie Narodowi, być ofiarnym i mężnym w ratowaniu zagrożonego życia ludzkiego i wszelkiego mienia, nieść niezwłoczną pomoc i ratunek w czasie pożarów, klęsk żywiołowych i innych niebezpiecznych zdarzeń - nawet z narażeniem życia. Wykonując powierzone mi zadania, ślubuję przestrzegać prawa, przestrzegać dyscypliny służbowej oraz wykonywać rozkazy i polecenia przełożonych. Ślubuję strzec tajemnicy państwowej i służbowej, a także honoru, godności i dobrego imienia służby oraz przestrzegać zasad etyki zawodowej."

2. Ceremoniał składania ślubowania określa Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 36. 1. Stosunek służbowy strażaka powstaje z dniem mianowania na stanowisko służbowe, a w przypadku stanowisk, dla których przepisy niniejszej ustawy przewidują powołanie, z dniem powołania na to stanowisko.

2. Rozwiązanie stosunku służbowego następuje w drodze zwolnienia ze służby w trybie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

3. Odwołanie ze stanowisk, o których mowa w art. 6 ust. 2, art. 11 ust. 1 i 2 i art. 12 ust. 1 i 2 nie powoduje rozwiązania stosunku służbowego - strażakowi przysługuje prawo powrotu na stanowisko równorzędne przed powołaniem.

4. Mianowanie może nastąpić po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, albo po przeniesieniu do rezerwy bez odbycia tej służby lub po zwolnieniu od obowiązku służby wojskowej.

5. Warunku określonego w ust. 4 nie stosuje się do kobiet i strażaków w służbie kandydackiej, a także osób rozpoczynających naukę lub przeszkolenie w szkołach resortu spraw wewnętrznych.

6. Minister Spraw Wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, określa rodzaje i wzory legitymacji służbowych i innych dokumentów strażaków, organy właściwe do ich wydawania oraz zasady dokonywania wpisów w tych dokumentach.

Art. 37. 1 Osobę zgłaszającą się do podjęcia służby w Państwowej Strazy Pożarnej mianuje się strażakiem w służbie przygotowawczej, na okres 3 lat.

2. Osobę podejmującą naukę w szkołach pożarniczych mianuje się strażakiem w służbie kandydackiej na okres nauki w szkole.

3. Po upływie okresu służby przygotowawczej lub kandydackiej strażak zostaje mianowany na stałe, / wariant 2: na czas określony /

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, Komendant Główny na wniosek właściwego komendanta wojewódzkiego może skrócić okres służby przygotowawczej strażaka.

5. W razie przerwy w wykonywaniu przez strażaka obowiązków służbowych, trwającej dłużej niż 3 miesiące, przełożony może przedłużyć okres jego służby przygotowawczej.

6. Okres służby kandydackiej zalicza się do okresu służby, jeżeli przerwa pomiędzy służbą kandydacką a podjęciem służby nie przekracza 3 miesięcy.

Art. 38. 1. Do mianowania strażaków na stanowiska służbowe, przenoszenia oraz zwalniania z tych stanowisk właściwi są przełożeni: Komendant Główny, Komendanci wojewódzcy i rejonowi.

2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1, strażakowi służy odwołanie do wyższego przełożonego, z wyłączeniem dochodzenia racjonalności w drodze sądowej.

3. Jeżeli decyzje, o których mowa w ust. 1, ustawa zastrzeże dla Komendanta Głównego od decyzji takiej służy odwołanie do Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 39. 1. Zasadniczy wymiar czasu pełnienia służby wynosi:
1/ dla strażaków pełniących służbę na stanowiskach, na których wymagane jest utrzymanie ciągłości służby w systemie zmianowym -
- 24 godziny służby, na 48 godzin wolnych po służbie,
2/ dla pozostałych strażaków - 40 godzin służby tygodniowo.

2. Za pracę, ponad zasadniczy wymiar czasu pełnienia służby, pozostającą w związku z wykonywaniem zadań służbowych, strażakom przysługuje dodatek specjalny według zasad określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 40. Komendant Główny / wariant 2: Minister Spraw Wewnętrznych / określa warunki w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych, jakim powinien odpowiadać strażak w Służbie Państwowej na określonym stanowisku służbowym.

Art. 41. 1. Strażak podlega okresowemu opiniowaniu służbowemu.

2. Strażaka rozpoznaje się z opinią służbową niezwłocznie po jej sporządzeniu; może on w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z opinią wnieść odwołanie do bezpośrednio wyższego przełożonego.

3. Zasady okresowego opiniowania strażaków i tryb wnoszenia oraz rozpatrywania odwołań od opinii służbowych określa Komendant Główny.

Art. 42. 1. Strażaka można na jego wniosek lub za jego zgodą przedłużyć do pełnienia służby w innej miejscowości lub na inne stanowisko służbowe.

2. Strażak może być z urzędu delegowany do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości.

3. Do przenoszenia lub delegowania strażaka właściwi są przełożeni: Komendant Główny na obszarze całego państwa, komendant wojewódzki na obszarze właściwego województwa, komendant rejonowy na obszarze właściwego rejonu.

4. Czas delegacji nie może przekraczać 6 miesięcy. Komendant Główny w wyjątkowych przypadkach może przedłużyć czas delegacji do 12 miesięcy.

Art. 43. 1. Strażakowi można powierzyć pełnienie obowiązków służbowych na innym stanowisku w tej samej miejscowości na czas nie przekraczający 12 miesięcy.

2. W okresie wykonywania powierzonych obowiązków służbowych strażak ma prawo do uposażenia, przewidzianego dla powierzonego stanowiska służbowego, jednak nie niższego niż ostatnio pobierane uposażenie.

3. Uprawnionymi do powierzania pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku są przełożeni, o których mowa w art. 42 ust. 3.

Art. 44. 1. Strażaka przenosi się na niższe stanowisko służbowe w razie:

- 1/ wymierzenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe,
- 2/ zawinionej utraty uprawnień, koniecznych do wykonywania czynności na zajmowanym stanowisku.

2. Strażaka można przedłużyć na niższe stanowisko służbowe w przypadkach:

- 1/ orzeczenia trwałej niezdolności do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku przez komisję lekarską, jeżeli nie ma możliwości przeniesienia go na stanowisko równorzędne,
- 2/ nieprzydatności na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej,
- 3/ niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku, stwierdzonego w okresie służby stałej w dwóch kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 3 miesiące,
- 4/ likwidacji zajmowanego stanowiska, jeżeli nie ma możliwości przeniesienia strażaka na równorzędne stanowisko.

3. Strażaka można przenieść na niższe stanowisko służbowe również na jego prośbę.

4. Strażak, który nie wyraził zgody na przeniesienie na niższe stanowisko z przyczyn określonych w ust. 2, może być zwolniony ze służby.

Art. 45. 1. Strażaka zawieszają w czynnościach służbowych w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo umyślne z oskarżenia publicznego, na czas nie dłuższy niż 3 miesiące.

2. Strażaka można zawiesić w czynnościach służbowych w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo nieumyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, postępowania